

Tijdens de viering op zondag 2 juli 2017 wordt de expositie van mij ingebracht met als thema:

“Mensen zoals jij en ik, gewoon wij”.

Even mezelf voorstellen: Ik heet Luuk de Waal, 71 jaar, weduwnaar en vader van twee kinderen Miranda en Rob. Verder heb ik de eer opa te zijn van drie kleinkinderen: Danny, Björn en Linda. Sedert 1988 woon ik in Castricum, alwaar ik tot mijn pensionering in 2006, directeur ben geweest van de woonzorgcentra: “de Santmark”, “de Boogaert” en “Heemstate”.

Na mijn Mulo-opleiding ben ik mezelf gaan specialiseren in het sociaal- en maatschappelijk werk. Zo werd ik maatschappelijk werker bij de Gemeentelijke sociale dienst in Nijmegen en later medisch maatschappelijk werker bij Het Radboudziekenhuis in Nijmegen. Hier merkte ik dat mijn liefde uit ging naar de ouder wordende mens. Met name in het ziekenhuis worstelde men de oudere wordende mens en zijn vaak meervoudige maatschappelijke-, somatische- en psychische problemen. Ik wilde mijn steentje gaan bijdragen om ouderen een aangenaam, zinvol en betekenisvol leven te geven. Via Kerkdriel, alwaar ik ruim vijf jaar directeur ben geweest van het plaatselijke verzorgingshuis, ben ik in 1988 naar Castricum verhuisd.

Rondom mijn pensionering waarbij ik noodgedwongen afscheid moest nemen van mijn werk, verloor ik ook nog mijn vrouw, die aan leukemie is gestorven.

Na een moeilijke periode van afscheid nemen van mijn vrouw en mijn werk, heb mezelf herpakt en ik doe nu van allerlei mooie, leuke en zinvolle dingen, die het leven veraangenamen.

Ik heb het geluk dat ik veel kan reizen en dus vele mensen ontmoet. Ik fotografeer graag, lees met veel plezier en maak deel uit van een leesclub, ik ga graag naar concerten en ook bezoek ik vele malen per jaar, samen met een mannenclub, de mooiste en interessantste plekjes van Nederland.

Maar mijn grootste hobby is schilderen, hetgeen dan ook zo'n anderhalf à twee dagen per de week in beslag neemt.

Als vrijwilligerswerk geef ik schilderles aan dementerende ouderen. En ik verzeker u dat is geweldig, elke week weer een grote uitdaging. Tevens ben ik lid van een cliëntenraad in een verzorgingshuis.

Schilderen dus!!

Zoals gezegd, in mijn werk, in mijn reizen en ook in mijn vrijwilligerswerk stond en staat de mens centraal. Deze grote belangstelling heb ik ook in mijn hobby; schilderen, tot uiting laten komen.

Ik heb portretten geschilderd van mensen, die ik ontmoet heb, of van mensen die op foto's tegenkwam en grote indruk op mij maakte. Zo is deze expositie tot stand gekomen:

“Mensen zoals jij en ik, gewoon wij” .

Ik zie u op 2 juli 2017 bij de opening van mijn expositie in de Maranathakerk.

Luuk de Waal